

Kjell Von Krogh 1927-2013

PUBLISERT 5. april 2013

I kontordøren i lavblokken på 1960-talls Blindern inviterte amanuensis Kjell to psykologistudenter inn som hjelpelærere. Kunnskapsrik, raus og med smittende faglig engasjement lærte han oss hva studenter på metodekurs skulle bibringes: klinisk bruk av intelligenstester, ukonvensjonell og moderne testbruk. Som ung psykolog på klinikkavdeling kom lærdommen både andre og meg til nytte. Å kunne skille en depressiv fra en mentalt redusert tilstand og å forklare hvorfor, var noe Kjell hadde lært oss.

Kjell oversatte Erik H. Eriksons «Barndommen og samfunnet», ga sine studenter stensiler og ba om kommentarer. Vi ble smittet av hans engasjement og for alltid glad i Eriksons teori om livsløpet i «menneskets åtte aldre».

Visste vi hvor han selv kom fra? Hvem og hva preget ham? Hva fikk han til å studere psykologi i 1947, et ukonvensjonelt studievalg for hans generasjon? Hvorfor noe så spennende og sporty som å dra med kone og tre små barn på studieopphold i USA?

Vi kjente hans vitale væremåte, langt fra det stille, fåmælt norske. Nini, hans kone og de tre barna i Asker fikk vi treffe i uforglemmelig middagsselskap for «Klinisk avdeling» ved Psykologisk institutt.

I dag vet vi at han var eldst av tre, født 19.11.27, på Sætre i Hurum, i et sveiterhus med stor hage, med okkupasjonsbevoktet dynamittfabrikk og russisk-serbisk fangeleir som nabo. Selv ble han motstander av totalitære systemer, tok eksamen som psykolog i 1952, ansatt på Dikemark fra 1956, «kjapp i hodet og lett å samarbeide med» for unge leger som også ble gitt anledning til å satse på psykoterapi ved alvorlige lidelser. Fra 1963 til

1991 var han på Universitet, en skattet lærer i både psykopatologi, diagnostikk og psykoterapi. Han huskes for sin pionerinnsats ved opprettelsen av Psykologisk klinikk, der studenter stadig får trening som psykoterapeuter. Senere han gikk over i full tids praksis som psykoanalytiker og psykoterapeut. Kjente du noen av hans pasienter, vet du at han gikk inn for sitt kliniske arbeid med sjelden innlevelse og forståelse.

Som seminarlærer på Norsk psykoanalytisk institutt inviterte Kjell til ny fellesøkt i undervisning, vel forberedt og, som alltid, med sin leksikale kunnskapsbase i hodet.

«Ja, sett deg her. Vi har jo en viss tilknytning », sa han med et av sine understatement-smil da han mange år senere var invitert som hovedforeleser i Stavanger på seminar om et av hans yndlingstemaer, drøm.

I Arendal på familieeiendommen tilbrakte Kjell den siste delen av livsløpet. Her deltok han aktivt i fagmiljøet, tok imot pasienter, veiledet kolleger og syslet med «Nachträglichkeit», et fenomen i Freuds lære som refererer til at vi i kan reparerer etterslep i oss selv når vi påminnes om uforløste, vonde opplevelser i hverdag og i terapi.

Kjell von Krogh døde i sitt 86 år. Det gjør godt å minnes Kjell i forvissning om at han fikk et fullt livsløp til beste for generasjoner av studenter, psykiatere og psykologer i den mester/svenn-modell vårt fag stadig bygges på.

Kari K. Holm

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 4, 2013, side 383